

Tháng 12 năm 2003, một thẩm phán đầu tiên đã xảy đến cho một gia đình sống tại Sherman Oaks, thuộc bang California. Hai vợ chồng trong gia đình này trong tuổi trung niên, khỏe mạnh, đi sống với cha mẹ đẻ. Tuy nhiên, giữa hai vợ chồng có nhiều xung đột và bất đồng ý kiến. Sự buồn giận và căng thẳng kéo dài đã lâu mà không giải quyết được nên hai người đã nghĩ đi gặp một vị tư vấn hôn nhân để nhờ giúp. Nhưng tiếc là đã quá trễ, thẩm phán đã xảy ra trong lúc hai vợ chồng trao đổi với nhau trước mặt vị tư vấn. Người vợ nói với vị tư vấn là bà muốn ly hôn vì nạn đói giữa hai vợ chồng quá lớn, không thể giải quyết được. Người chồng nghe vị tư vấn lý do thì nói giận, rút súng ra nhét vào vợ. Vị tư vấn can ngăn nhưng không kịp, người đàn ông bắn chết vợ rồi bắn luôn chính mình, sau đó người chồng cũng chết. Khi hỏi nguyên nhân nào đã dẫn đến thảm kịch đó, vị tư vấn cho biết, hai vợ chồng này bất hòa với nhau về những chuyện thông thường hàng ngày giữa vợ chồng, cũng như tất cả những đôi vợ chồng khác mà ông đã gặp. Nhưng có lẽ người chồng này cảm giận vợ quá nhiều, quá lâu nên đã hành động thiêu thân ngoạn mục thế. Vì đến chết cả hai người trong lòng quá lâu nên khi bộc phát ra, người chồng không kịp chừa đường mà đã hành động nông nổi, để lại một hậu quả kinh khiếp. Cho vì không biết cách giải quyết bất hòa và vì chết chừa buồn giận trong lòng mà gia đình và cộng đồng sống của đôi vợ chồng nói trên đã bị hủy hoại một cách đau thương.

Trong *Câu Chuyện Gia đình* kể trước chúng tôi có nói đến mối nguyên tắc chúng ta cần áp dụng khi vợ chồng có điều bất hòa với nhau. Một trong những nguyên tắc đó là chúng ta đừng chết chừa buồn giận trong lòng, vì nó có thể bộc phát qua những hành động nguy hiểm và dẫn đến những hậu quả kinh khiếp không lường được. Sự cần mà chúng tôi kể lại minh chứng cho điều này.

Mối nguyên tắc giải quyết bất hòa mà Tiến sĩ Norman Wright đã nêu ra trong quyển sách *Tìm Thấy Thoải, Chìa Khóa cho Hôn Nhân*, gồm có:

1. Tránh né xung đột bằng sự im lặng.
2. Đừng chết chừa buồn giận trong lòng.
3. Chờ đến khi giận và nỗi chán thu hẹp dần đi rồi nói lên bất đồng ý kiến của mình ngời.
4. Mọi xảy ra giữa hai người bất đồng ý kiến, đừng mắng nhau.
5. Chia sẻ ý kiến và cảm xúc một cách bình tĩnh, đừng trút cơn giận lên nhau.
6. Tập trung vào vấn đề cần bàn thảo, đừng nói sang những chuyện khác.
7. Nếu nói người kia sai, phải cho biết thế nào là đúng.
8. Tránh nói những lời lên án nhau hoặc làm tổn thương nhau.
9. Đừng đổ vào khuyết điểm hay lỗi lầm của người khác hay chê cười nhau.
10. Nếu biết mình sai hãy xin lỗi; nếu đúng, đừng nói gì cả.

3. Chọn thì giờ và chọn thu nhập để nói lên nan đề giữa vợ chồng

Khi vợ chồng có vấn đề nghiêm trọng cần bàn thảo, và biết rằng mỗi người sẽ có những ý kiến khác nhau, chúng ta nên tìm một thì giờ và địa điểm thuận tiện để có thể trao đổi với nhau cách thoải mái, riêng tư. Đây là điều khó làm vì lúc giờ nhau lắm khi chúng ta không muốn nhìn mặt nhau. Nói lên nan đề giữa vợ chồng là điều rất quan trọng, vì nếu không nói ra những buồn giận chất chứa trong lòng, vấn đề không những không được giải quyết mà còn có thể trở thành nghiêm trọng hơn. Vì thế bằng mọi giá, vợ chồng chúng ta cần tìm cách để nói chuyện với nhau. Chúng ta nên tránh những chuyện ồn ào và những thì giờ có thể bị người chung quanh rầy rầy. Nếu con cái đến tuổi hiểu biết, nên cho con biết là cha mẹ cần thì giờ yên tĩnh để bàn thảo chuyện quan trọng, đừng đến quấy rầy. Chúng ta không thể giận con khi vợ chồng có điều bất hòa với nhau. Con cái sống trong nhà nên các em sẽ biết. Nếu người không giận con mà cũng không giận thì đi đến cho nhau, tránh mặt con và nói chuyện om sòm, khi con hoang mang, lo sợ. Là cha mẹ chúng ta cần làm gương cho con trong mọi việc, kể cả trong cách giải quyết bất đồng ý kiến. Không những cần nói riêng biết và thì giờ thuận tiện để giải quyết bất đồng ý kiến, chúng ta cũng cần chú ý đến tình thần để nghe những gì người phối ngẫu nói, vì thường đó là những điều chúng ta không muốn nghe. Chú ý đến tình thần sẽ giúp ta kiểm soát được sự nóng giận và nhờ đó tránh được những lời nói hay hành động thiếu khôn ngoan. Nếu trong nhà không có chuyện thuận tiện, chúng ta có thể đi ra ngoài, ra công viên, bãi biển, v.v? Với thì giờ, nên chọn lúc hai người thoải mái, tinh thần không căng thẳng vì những trách nhiệm hàng ngày. Nếu vợ chồng không thể trực diện nhau, có thể mỗi cha mẹ hay người lớn trong gia đình.

4. Mỗi vợ và chồng hai người biết đồng ý kiến, đừng mâu thuẫn

Dù cho sự việc xảy ra là vì lý do nào đi nữa, chúng ta không nên nhấc lên lời cãi vã hay đổ lỗi cho người đó. Nếu một người phối ngẫu mà vợ chồng có sự căng thẳng, phiền giận, khi người kia nói chuyện, chúng ta cũng nên tránh lên án nhau. Ví dụ như, vì quá tin người mà bị mất tiền, vì chồng hay quên hoặc thiếu khôn ngoan mà công việc thất bại, hoặc vì quá nhanh nhẩu, nói năng không cần thận mà có nạn, v.v... Nếu người phối ngẫu nhìn thấy và công nhận thì tốt; nếu không, chúng ta chỉ nói đến cách như nhàng, khách quan. Chúng ta cần phân tích để biết bất hòa bắt nguồn từ đâu và tìm cách giải quyết. Khi bất đồng ý kiến được bàn thảo cách khách quan và vô tư, đôi bên sẽ cảm thấy nhẹ nhàng. Vì không bị chê trách hay lên án, mỗi người sẽ nói lên ý kiến của mình cách thành thật, vui vẻ. Lúc đó dù vợ chồng có ý kiến

trái ngược nhau cũng không đến nỗi phiến kiến nhau.

Một ví dụ về việc mâu thuẫn đến chỗ đứng mâu thuẫn nhau như sau. Hai vợ chồng bắt đầu nghĩ đến việc chuyển ăn uống của con. Các em nhỏ mới bắt đầu thích ham chơi và không muốn ăn. Hai vợ chồng có đứa con khoảng hai ba tuổi, mới khi đến giờ cơm là vợ chồng cãi nhau vì mỗi người một ý. Người vợ ép con ăn, chồng theo đuổi từng miếng. Người chồng nói, con không muốn ăn vì nó không đói, vì thế không nên ép, cứ để cho nó đói, nó sẽ ăn. Người vợ không đồng ý, nói rằng không ép con ăn thì nó sẽ không lớn vì thiếu dinh dưỡng. Vì ý kiến khác nhau và vì đi qua tiếng ồn nên hai vợ chồng giận nhau. Khi đang giận và đang lo cho con, chúng ta không nên phân trần hay giải thích để người kia thấy ý của mình là đúng. Lúc đó không ai muốn nghe và cũng không ai chấp nhận ý của ai cả. Chúng ta nên chờ lúc con cái đi ngủ, rồi vợ chồng ngồi lại nói chuyện với nhau. Khi người nào trao đổi chúng ta cần tránh chê trách nhau. Chồng hỏi, người chồng không nên nói: Em lo lắng nhiều quá, giận gì mà em. Lúc nào em cũng bắt con ăn thành ra thấy đói ăn là nó sẽ. Người vợ cũng tránh nói: Anh là đàn ông, không biết về chuyện nuôi con thì đừng xen vào. Học nói: Tôi biết anh bệnh con mà em nói nó không vâng lời, tôi biết anh không ép con ăn mà nó mới mới thôi vậy, v.v... Nói những câu như thế là chúng ta tự công nhận nhau chứ không mâu thuẫn đến chỗ tìm cách giải quyết.

Để hiểu nạn đến một cách rõ ràng đây đây, trong trường hợp này chúng ta cần tìm hiểu đặc tính của trẻ con hai ba tuổi. Đây là tuổi bắt đầu khám phá thế giới chung quanh mình. Các em chú ý nhiều vào sự việc chung quanh và không thích người mới lạ. Trẻ em tuổi này rất hoạt động, không chú ý vào việc ăn uống, vì thế không thích người yên trong giờ cơm. Ngoài ra, vì hoạt động nhiều mà ăn ít nên các em không mập mạp như khi còn bé. Khi bắt đầu tập đi. Khi bắt đầu tập đi, chúng ta sẽ có thể tìm người giúp đỡ con ăn mà vợ chồng không phải giận hay cãi nhau. Lời Chúa dạy rằng khi chúng ta có đứa con phải giận nhau thì hãy nhường nhịn và tha thứ nhau. Chúng ta không nên giận từ ngày này qua ngày khác và đừng để ma quỷ lôi kéo. Khi cần nói lên đứa bắt đầu nghĩ đến, hãy nói thành thật những nỗi tình yêu thương, rồi nói của chúng ta phải nhân từ, ân hậu. Chúng tôi xin trích dẫn những lời dạy đó như sau: Thánh Phao-lô viết: Nếu một người trong anh em có đứa con gì phản nản với người khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau. Chúa đã tha thứ anh em thì anh em cũng phải tha thứ cho người khác? Rồi nói anh em phải luôn có ân hậu và thêm mến, để anh em bắt đầu phải đáp trả nào với mỗi người (Cô-lô-se 3:13; 4:6). Và: Phải luôn biết khi anh em như ngã cây đổ, buồn giận, tức mình, kêu rên, mệt mỏi cùng mệt mỏi đứa con hung ác (Ê-phê-sô 4:31) (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chàng Trẻ Trình Phát Thanh Tin Lành